

*Wszystko ma swój czas,
i jest wyznaczona godzina na wszystkie sprawy pod niebem.*
Księga Koheleta 3.2-8

Pozostanie w pamięci kilku pokoleń

21 maja 2007 roku zmarł w Toruniu dr med. Bogdan Mroczkowski. Urodził się w Poznaniu 17 grudnia 1915 roku. Jego ojciec, Stanisław, był doktorem chemii i pełnił funkcję okręgowego inspektora pracy w tymże mieście. Po ukończeniu w 1935 roku Gimnazjum Państwowego im. I. Paderewskiego Bogdan Mroczkowski rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Poznańskiego. Lata okupacji spędził – po wysiedleniu przez okupanta – w Warszawie, gdzie pracował jako referent w PCK, oraz w Żyrardowie jako asystent w szpitalu fabrycznym. Właśnie w Warszawie uzyskał w styczniu 1942 roku dyplom lekarza. Po zakończeniu wojny, w 1945 roku, powrócił do Poznania i rozpoczął pracę w Klinice Chirurgicznej Uniwersytetu Poznańskiego, a następnie na Oddziale Chirurgicznym Szpitala Sióstr Elżbietanek. W 1948 roku został powołany do służby wojskowej, początkowo w Łodzi, a następnie na stanowisku lekarza w Pułku Lotniczym w Poznaniu.

Po przeniesieniu do rezerwy, w latach 1949-1952, był starszym asystentem w II Klinice Chirurgicznej w Poznaniu. Jednocześnie był też lekarzem rejonowym w Zakładzie Lecznictwa Pracowniczego w tym mieście.

W 1951 roku zaprezentował pracę „Niedrożność przewodu pokarmowego u dzieci” i na tej podstawie uzyskał stopień doktora medycyny. W sierpniu 1952 roku został skierowany do Gniezna na stanowisko dyrektora szpitala i ordynatora Oddziału Chirurgicznego. Po powstaniu w 1973 roku ZOZ-u pełnił nadal funkcję ordynatora i kierownika Działu Opieki Specjalistycznej. W trakcie kariery zawodowej wyszkolił 12 chirurgów Dziewięciu z nich uzyskało tytuł specjalisty. Działał na rzecz rozbudowy i unowocześnienia szpitala, co zaowocowało zwiększeniem liczby łóżek z 280 do 450. Dobudowano nowe skrzydło do szpitalnego budynku, w którym znalazły miejsce nowoczesny blok operacyjny, powstały oddział ortopedyczny oraz oddział reanimacyjny. Niespożyta energia pozwalała mu dodatkowo pracować społecznie na rzecz mieszkańców Gniezna, szczególnie po uzyskaniu mandatu radnego. Był również przewodniczącym gnieźnieńskiego koła Polskiego Towarzystwa Lekarskiego. Po przejściu na emeryturę w 1983 roku nadal pracował jako chirurg w poradni chirurgicznej. Zakończył pracę zawodową w 1995 roku. Za swoją pracę i działalność społeczną otrzymał wiele medali i odznaczeń, wśród nich Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i Złoty Krzyż Zasługi. Pochowany został na Cmentarzu Junikowskim w Poznaniu. Na zawsze pozostanie w pamięci gnieźnian i lekarzy kilku pokoleń.

lek. Irena Przybylska, lek. Wojciech Łącki